

12. maj 2015

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at kontakte kommunerne med henblik på at vurdere antallet af, og sags- og arbejdsbyrden for, sagsbehandlere, der arbejder med socialt udsatte børn og unge, og om der afsættes tilstrækkeligt med ressourcer til området, samt om det vil være muligt og hensigtsmæssigt at fastsætte vejledende sagstal for sagsbehandlerne. Resultaterne af Naalakkersuisuts undersøgelse og vurdering skal omdeles i form af en redegørelse til Inatsisartut senest den 1. april 2016.

(Medlem af Inatsisartut Aaja Chemnitz Larsen, Inuit Ataqatigiit)

I henhold til Inatsisartuts forretningsgang § 33, har Aaja Chemnitz Larsen, Inuit Ataqatigiit stillet forslag til Inatsisartutbeslutning, som vi fra Siumut skal komme med følgende bemærkninger til:

Siumut mener, at hele det sociale områdes borgerservice og hjælpeapparat tilsammen, skal vurderes ud fra etisk bærende værdier og at der til til stadighed skal ske en løbende evaluering og vurdering og, at det skal medføre tilpasning og videreudvikling af området. Hermed vil man kunne opnå den bedst mulige kundeservice, der samtidig bliver mere ligeligt udført, og at denne model skal udvikles i samarbejde med Selvstyret og kommunerne. Den sociale hjælp skal tage udgangspunkt i at klienter eller brugere for den sags skyld, opnår en mere selvstændig tilsværelse og formåen og, at det bør være en vision for fremtiden, som man arbejder ud fra.

Sagsbehandlerne arbejdsbyrder i kommunerne ligger i store bunker, hvilket ikke er et nyt fænomen og vel heller ikke bliver den sidste gang at det sker, og det er netop dette vi så vidt muligt bør samarbejde for at undgå. Det er således, at der er stor forskel på sagerne og den indsats der kræves fra sag til sag, og at det også kræver sit af de mennesker, der arbejder indenfor det sociale område. Det er set fra Siumuts synspunkt yderst beklageligt, at man ikke kan leve op til den nødvendige service, som desværre også afstedkommer en stor udskiftning af personalet. Vi kan ikke bare feje problemet under gulvtæppet eller for den sags skyld tro, at vi bare kan argumentere os ud af det, det er virkelig yderst beklageligt at dette problem er så tilbagevendende som det er. Vi kan ikke

benægte, at kommunernes ansatte indenfor det sociale område i dag er sat alt for hårdt i deres arbejdssituation visse steder.

De førnævnte problemer vil vi gerne være med til at udrede og løse rent politisk. Når det er sagt, så mener vi i Siumut, at der er en kajak eller to der skal vendes indenfor dette område. Det er da en selvfølge og et klart ansvarsområde, at det offentlige skal være problemknusere og blande sig, men vi kan ikke undgå at benytte anledningen til, at påpege, at vi alle har et ansvar for at ændre vores livsstil og levevilkår og, at vi bør blive dygtigere hertil. Hvis vi alle er enige om de visioner og mål vi går henimod, så kan vi i fællesskab få flere kræfter til at løfte i flok.

Vi bør være mere åbne omkring de tilbagevendende problemer og samarbejde herom. At stå med hænderne i lommen og afvente nogen gør noget, er set i et fremtidsperspektiv ikke at deltage i samfundet. Hvis der skal opøves en lyst til forandring fra centralt hold, så er det kun det vi føler vi er fælles om, vi kan ændre på og det må ske ved, at vi løfter i flok. Hvis vi skal skabe en lysere og bedre fremtid for vore børn og unge, så må vi alle være klar til at være rollemodeller. Derfor vil det være naturligt ad denne alternative vej, at lette den sociale byrde i socialvæsenet og her får vi igen brug for vores evne til, at stå sammen omkring vores fællesskabte fremtid.

Netop her er det særdeles vigtigt at huske hinanden på, at vi har pligt til at opmuntre og motivere hinanden til at stå sammen omkring vore visioner. Hvis dette skal have en mening på tværs af partiskellene, så må vi lægge al fortid bag os og holde op med at finde den ene efter den anden fejl hos hverandre, for det fører ikke til problemløsning.

At kunne føre en nærværende og intim dialog, må være den mest farbare vej for de forhindringsforløb, vi hele tiden ellers deltager i, for kan vi først det, så vil vi til enhver tid få en mere rationel og bæredygtig service for borgerne. Ved at sætte os ned og formulere vores fælles politik, vil det være det samme som at bane vejen for at fremtidssikre vores egen udvikling henimod en bæredygtig udvikling. Det sker ved, at vi holder op med at stå med hænderne i lommen og bare vente, men at vi tværtimod tager ansvaret for en bæredygtig fremtid, hvor vi arbejder for at få det bedre, blandt andet ved at forbedre forholdene for personalet. Hvis vi skal have styrke nok til at kunne arbejde indenfor dette område og give denne styrke videre, så er mennesket i centrum.

Nu er det ved at være en folkelig sandhed, men som desværre opstår som følge af den hyppige opståen og tilbagevenden; Utilfredsheden med servicen i vores sociale sektor. I Siumut mener vi, at den konstante retlige belæring og bedrevidende fordømmelser blot tage kræfterne fra de folk der ellers har brug for hver en lille styrke i det til tider umenneskeligt hårde arbejde. Når man vil arbejde med mennesker er det tvingende nødvendigt, at man har overskud og kræfter nok og, at man har erhvervet sig de nødvendige værktøjer. Derfor vil løbende fælles evalueringer og aflastende samtaler for personalet, være med til at give den nødvendige styrke, som vi må være mere åbne overfor. De kunder eller klienter der henvender sig, kan ikke være tjent med at deres problemer blot havner bag lukkede døre. Det tjener ingen.

Siumut mener, at forholdene omkring vor service i det sociale område indenfor den enkelte kommune bør efterses og at de skævheder der er, må rettes op ved en fornyet vurdering. Endvidere vil det være naturligt og på sin plads, at kommunernes landsforening KANUKOKA, deltager i samarbejdet omkring løsningsbaserede forslag for, at sikre den bedst mulige problemløsning.

Fra Siumut vil vi i anledning af at det højaktuelle emne nu er taget op, sikre os, at emnet tages endnu mere seriøst op og henvise i øvrigt her til Naalakkersuisut UKA16 og støtter op om, at der foretages undersøgelser og vurdering af sagen i form af en rapport.

Laura Táunâjik

Siumut